

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 3 października 2012 r.

w sprawie E-15/11

Arcade Drilling AS przeciwko państwu norweskiemu, reprezentowanemu przez Tax Region West*(Swoboda przedsiębiorczości – Artykuły 31 i 34 Porozumienia EOG – Opodatkowanie – Zasady przeciwdziałania unikaniu opodatkowania – Proporcjonalność)*

(2013/C 29/08)

W sprawie E-15/11 *Arcade Drilling AS przeciwko państwu norweskiemu reprezentowanemu przez Tax Region West* – WNIOSEK skierowany do Trybunału na mocy art. 34 Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, wystosowany przez *Oslo tingrett* (sąd rejonowy w Oslo), dotyczący wykładni art. 31 i 34 Porozumienia EOG, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher – prezes, Per Christiansen i Páll Hreinsson – sędzia sprawozdawca, sędziowie, wydał w dniu 3 października 2012 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

- 1) W przypadku braku jasnych i precyzyjnych przepisów prawa krajowego przewidujących obowiązek likwidacji spółki przenoszącej swoją główną siedzibę do państwa innego niż państwo, w którym spółka została założona, lub w przypadku braku decyzji nakazującej likwidację wydanej przez właściwe organy i sądy, przeniesienie siedziby głównej spółki do innego państwa EOG nie stoi na przeszkodzie prawu do powoływania się na art. 31 Porozumienia EOG przez spółkę. W takich okolicznościach, powołując się na art. 31 Porozumienia EOG, spółka może podważyć zgodność z prawem podatku nałożonego przez państwo macierzyste z tytułu przeniesienia siedziby głównej spółki do innego państwa EOG.

Ostateczne określenie wysokości podatku należnego od spółki, która przenosi swoją siedzibę główną poza terytorium Norwegii, oparte na ocenie organów podatkowych, według której spółka uniknęła opodatkowania wynikającego z obowiązku likwidacji spółki zgodnie z krajowym prawem spółek, stanowi ograniczenie na mocy art. 31 i 34 Porozumienia EOG, jeśli spółki, które nie przenoszą swojej siedziby, a w przypadku których zachodzi podejrzenie naruszenia takiego obowiązku podatkowego, nie podlegają podatkowi likwidacyjnemu.

- 2) Ostateczne określenie wysokości podatku należnego od spółki, oparte na ocenie organów podatkowych, według której spółka uniknęła opodatkowania wynikającego z obowiązku likwidacji spółki zgodnie z krajowym prawem spółek, może być uzasadnione w świetle utrzymania zrównoważonego podziału kompetencji podatkowych pomiędzy państwami EOG oraz przeciwdziałania unikaniu opodatkowania. Względy te stanowią nadrzędny interes publiczny. Co więcej, ostateczne określenie wysokości podatku należnego od spółki można uznać za właściwe w związku z zapewnieniem osiągnięcia tych celów.

Ostateczne określenie wysokości podatku należnego od spółki, oparte na ocenie organów podatkowych w państwie EOG pochodzenia, według której spółka uniknęła opodatkowania wynikającego z obowiązku likwidacji spółki zgodnie z krajowym prawem spółek, nie może wykraczać ponad to, co jest niezbędne do osiągnięcia celów związanych z utrzymaniem zrównoważonego podziału kompetencji podatkowych pomiędzy państwami EOG oraz z przeciwdziałaniem unikaniu opodatkowania, w zakresie, w jakim odnosi się do analizy elementów obiektywnych i możliwych do zweryfikowania w celu ustalenia, czy przeniesienie siedziby nie stanowi naruszenia przepisów krajowego prawa spółek.

Jeśli analiza elementów obiektywnych i możliwych do zweryfikowania doprowadzi do wniosku, że spółka narusza przepisy krajowego prawa spółek i powinna w związku z tym podlegać likwidacji, ostateczne określenie wysokości należnego podatku musi być ograniczone do konsekwencji likwidacji w celu zachowania zgodności z zasadą proporcjonalności. Weryfikacja, czy decyzja będąca przedmiotem sporu w postępowaniu głównym wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia celów danego uregulowania, leży w gestii sądu krajowego.

W świetle art. 31 Porozumienia EOG wykluczone jest stosowanie krajowego środka przewidującego natychmiastowy pobór podatku z tytułu niezrealizowanych zysków kapitałowych oraz pobór podatku w sytuacji, gdy ocena organów podatkowych wykazała, że zgodnie z prawem krajowym spółka straciła odrębną osobowość prawną, lecz właściwe organy lub sądy nie wydały decyzji stwierdzającej utratę tej osobowości.